

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **SHS Chem Tech, s. r. o.,** se sídlem Mikovíniho 8, Trnava, Slovenská republika, zastoupený JUDr. Jaroslavem Novákem, Ph.D., advokátem se sídlem Trojanova 12, Praha 2, proti žalovanému: **Celní ředitelství Brno,** se sídlem Koliště 17, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 12. 2011, č. j. 30 Af 54/2011 – 53,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 2.880 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Jaroslava Nováka, Ph.D., advokáta.

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 20. 12. 2011, č. j. 30 Af 54/2011 - 53, bylo zastaveno řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu Celního ředitelství Brno (dále jen „stěžovatel“), který měl spočívat v kontrole provedené dne 21. 1. 2011 pracovníky stěžovatele, na jejímž základě byly zajištěny vybrané výrobky ve vlastnictví žalobce (dále jen „účastník řízení“). Důvodem zastavení řízeno bylo, že účastník řízení podáním ze dne 24. 5. 2011 vzal svou žalobu zpět.

V kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě stěžovatel uvedl, že jí podává z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Namítal, že krajský soud se měl v prvé řadě zabývat otázkou, došlo-li v daném případě skutečně k nezákonnému zásahu ve smyslu ust. § 82 s. ř. s. a bylo-li možno se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky,

jak podmiňuje ust. § 85 s. ř. s. Provedenou kontrolu nelze považovat za nezákonnou, naopak vzhledem k tomu, že následně bylo zajištěné zboží rozhodnutím propadnuto, jednalo se o zásah legitimní a nezbytný. Napadené usnesení krajského soudu je nezákonné, neboť nebyly naplněny podmínky řízení, jimiž je existence nezákonného zásahu a současně nemožnost obrany jiným právním prostředkem. Z výše uvedených důvodů proto stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a žalobu odmítl jako nepřípustnou.

Účastník řízení ve vyjádření ke kasační stížnosti vyslovil souhlas s názorem krajského soudu vysloveným v napadeném usnesení, když toto rozhodnutí je podle jeho názoru správné po věcné i právní stránce a je i přesvědčivě odůvodněno. Podanou žalobou se účastník řízení dovolával soudní ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu, když jeho zásah - kontrolu provedenou dne 21. 1. 2011 pracovníky stěžovatele, považuje za nezákonnou z důvodu vybočení z mezí kontroly ve smyslu ust. § 41 odst. 4 zákona č. 353/2003 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přičemž v důsledku této nezákonně vedené kontroly zadržel stěžovatel majetek účastníka řízení, který držel i ke dni podání žaloby. V době jejího podání byla žaloba proti nezákonnému zásahu důvodná a tento důvod odpadl až v důsledku jednání stěžovatele po podání žaloby, a proto účastníkovi řízení náleží podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. náhrada nákladů řízení. S ohledem na shora uvedené účastník řízení navrhl, aby kasační stížnost byla zamítnuta.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. v rozsahu a z důvodů, které uplatnil stěžovatel v kasační stížnosti a přitom sám neshledal vady uvedené v odst. 4 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle ust. § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

V daném případě krajský soud plně reflektoval citované ustanovení. Navrhovatel může disponovat předmětem řízení a může kdykoliv v průběhu řízení vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (§ 37 odst. 4 s. ř. s.). Pokud tak učiní, musí soud rozhodnout o zastavení řízení, aniž by se mohl jakkoliv věcně podaným návrhem zabývat. Skutečnost, zda se jednalo o návrh důvodný či nikoliv, se za této procesní situace stává právně irelevantní.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 citovaného zákona.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Účastníkovi řízení, který měl v řízení úspěch, byla přiznána náhrada nákladů podle ust. § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za jeden úkon (písemné podání soudu týkající se věci samé) v částce 2.100 Kč a náhrada hotových výdajů v částce

300 Kč, zvýšené o daň z přidané hodnoty v sazbě 20 % ve výši 480 Kč, celkem tedy 2.880 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2012

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu